

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1890-05-19

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον ἰσχυρῶς - ἡμεῖς. 277

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10630>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΥΤΕΑ.

Ἐν Κύπρῳ σελήνια 8.
Ἐν τῷ ἔξωτερον » 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Ἐπιτορ Σ. ΗΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.

Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΤΥΦΛΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ.

Ἐκ τίνος ἐπιτολῆς, σταλείσης ἡμῖν παρ' ἀμογενοῦς πατριώτου καὶ ἀγαπητοῦ φίλου, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντος, πικρῶς καθαρτομένης τῆς διαγωγῆς τῶν Κυπρίων, ἦτις ἐν τῇ ἀρχῇ μάλιστα τῆς κατοχῆς, ἐχαρακτηρίζετο μόνον «ὡς τυφλῆ, ἀλόγος καὶ ἐμπληθὴς ἀντιπολίτευσις, δοῦσα τὸ δικαίωμα πρὸς πάντας γὰρ μὴ μᾶς πιστεύωσι, καὶ ὅσῳ τ' ἀληθῆ λέγομεν», ἀναγκασθέντα, πρὸς φωτισμὸν τούτου καὶ παντὸς ὁμόφρονος, νὰ ἐξηγηθῶμεν, διὰ μυστηρίων ἴσως φορῶν, ποῦ ἐγκτεται ἡ ἀντιπολίτευσις ἡμῶν, καὶ ὅτι ὅσῳ κατ' Ἀγγλῶν γράψωμεν ἢ παραπονηθῶμεν, πράττομεν τοῦτο, οὐχὶ διότι εἶνε ἑτερόφυλοι καὶ ἑτερόθρηστοι αὐτοὶ, οὐχὶ ὠθούμενοι ὑπ' ἐθνικῶν ἰδεῶν, ἀλλὰ κατόπιν πάντοτε μᾶς δικαίας ἀφορμῆς.

Καὶ πρῶτον, ἀγνοοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ ἂν ᾖνε κολακεία καὶ πρέπη διὰ τοῦτο νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν ἀγαπητὸν φίλον, ἐξαιρουντα μετὰ τίνος ἄλλου, καὶ τὸ ἡμέτερον φύλλον, ὡς «μὴ πικραυρθὲν ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς τυφλῆς καὶ ἀλόγου ἀντιπολιτεύσεως, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων περιορισθὲν ἐν τινὶ μέτρῳ», ἀλλὰ, διαβεβαίωσθαι αὐτὸν, ὅτι ἐπειδὴ ζῆ μακρὰν τῆς Κύπρου φρονεῖ ὡς φρονεῖ, νομιζῶν ψεύδη ἴσως καὶ ὑπερβολὰς ὅσα ἀναγινώσκει ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς Κύπρου. Ἴσως, μετὰ τινος μῆνας ἀπὸ τῆς κατοχῆς, ὅτε τὴν μεγάλην ἐκείνην καὶ ἀνόητον ἔκφρασιν τῆς γαργᾶς μας διεδέχθη λύπη καὶ ἀπόγνωσις, ὅτε αἱ ἐλπίδες μας ὡς ἄλλος Ἴλαρος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ὕψους, εἰς ὃ ἀλόγως ἐπήρησαν, κατερρίφθησαν εἰς Ἄδου κευθμῶνας, ἴσως, λέγομεν, τότε, ἐξεγερθὲν ζωηρότερον ἐν ἡμῖν τὸ ἐθνικὸν αἰσθημα καὶ πρὸς μόνην τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν, ὡς πρὸς πολιτικὸν καὶ σωτήριο ἀστέρᾳ ἀποβλέψαντες, ἐφάνημεν κατὰ τὴν ὑπερβολικὴν καὶ ἀντιπολίτευσις ὑπερέβη τὸ μέτρον. Πλὴν ἀπὸ τίνος, ὅτε ἐνεκρίθησαν καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ μέτρα εὐσχημότερα πρὸς δικαίαν καὶ ἐννομον παράστασιν τῶν δικαίων μας καὶ ἀπαιτήσιν βελτιώσεως τῶν κακῶν κειμένων, περιορισθῆμεν κατὰ τοσοῦτον ὥστε, τῇ ἀληθείᾳ νομιζόμεν ὅτι κατηντήσαμεν ἀγγλικώτεροι καὶ αὐτῶν τῶν Ἀγγλῶν φιλελευθέρων.

Ἡ παραβολή, ἣν ποιεῖται ὁ ἀξιοτ. φίλος τῆς παρούσης ἡμῶν καταστάσεως πρὸς

τὴν ἐπὶ τουρκοκρατίας δὲν εἶνε δικαία. Οὐδεὶς ποτε Κύπριος σπουδάζων ἐμνήθη τῆς τουρκοκρατίας καὶ ἐπεθύμησε νὰ θέσῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τὸν βάρβαρον ἐκείνον ζυγόν, ὅσον καὶ ἂν ἐλαφρότερος ἐφαίνετο, μ' ὄλην τὴν βαρύτητα τῶν σημερινῶν φόρων καὶ τοῦ βαρυτάτου τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐξουσίας. Ἀλλὰ, ἀρμόζει εἰς ἡμᾶς, ἢ καταδέχονται οἱ Ἀγγλοὶ νὰ παραβάλλωμεν τὸν Μεχμέτην μετὰ τοῦ Τζιὸν καὶ νὰ ἀρκοῦμεθα, ἀπαλαμβάνοντες παρὰ τοῦ Τζιὸν ὅσα ἀπελαμβάνομεν παρὰ τοῦ Μεχμέτ; Εἶνε δίκαιον ὑπὸ τοιαύτην Κυβέρνησιν τοῦ μᾶλλον φιλελευθέρου Κράτους, τῆς μᾶλλον ἰσχυρᾶς Δυνάμεως, τοῦ μᾶλλον πλουσιοῦ καὶ πεπολιτισμένου ἔθνους, ν' ἀναφαινῆται ἐν σκιᾷ κἂν, καὶ ἐν τῷ νῶ ἔστω καὶ ὀλιγίστων Κυπρίων, ἢ παρελθοῦσα Κυβέρνησις;

Καὶ ὅμως οἱ Κύπριοι, ὡς ἀπόδειξιν τῆς λογικῆς καὶ ἐμφρονος διαγωγῆς τῶν ἔχουσι, τὸ ὅτι, τὰ παράπονα τῶν ὄλων τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν, τὸ κρίσιμον τῆς νῦν θέσεως τῶν ἐξαρτῶσιν ἐκ τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας καὶ ἐπομένως ὑπαίτιον ὄλων τούτων θεωροῦσι καὶ πάλιν τὴν προκάτοχον Κυβέρνησιν, εἰς τῆς ὁποίας τὰ νύματα ὅμως ὑπήλδυσσε τυφλῶς ἢ νῦν Κυβέρνησις, μὴ ὑπολογίσασα καλῶς τὰς συνεπειὰς. Εἶνε λοιπὸν «τυφλὴ ἀντιπολίτευσις» ἢ εἰλικρινὴς αὐτῆ ὁμολογία; Εἶνε «ἀνόητος καταφορά» ὡς γράφει ὁ ἐντιμος φίλος, ἢ ἐπιτυχῆς τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς πηγῆς τοῦ κακοῦ διάγνωσις; Εἶνε «μεμφιμοιρία καὶ παράπονα ἀδίκᾳ» ἢ ἀπαιτήσις τῆς βελτιώσεως ἢ τῆς ἐκλείψεως τῆς μοναδικῆς ταύτης πηγῆς τοῦ κακοῦ;

Οἱ Κύπριοι γνωρίζουσι καὶ δὲν κρύπτουσι τὸ αἷτιον τῆς καταστροφῆς τῶν, δὲν δύνανται ὅμως καὶ νὰ ἄρῃσι τοῦτο καὶ ἀπαιτοῦσι παρὰ τῆς ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως τῶν τὴν ἰσχυρὰν ἐπιτροπὴν τῆς πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ἀκούουσι τὸ «ἢ Κυβέρνησις πρὸς τὸ παρὸν ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τι ὡς πρὸς τοῦτο». Ἄλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἔχει δίκαιον γῶρον ἢ ὑπομονή; Ὅταν ἡ καταστροφή ἐπίκειται ἐνεκά τίνος, κακῶς ἔχοντος, εἶνε δίκαιον νὰ ἀναβάλληται ἢ ἄρσιν τούτου, μέχρι τελείας καταστροφῆς; Ὅταν ὁ ἰατρός βλέπει προχωροῦντα τὸν κίνδυνον εἰς τὸν ἀσθενῆ καὶ γνωρίζει τὸ μέσον δι' οὗ ἂ-

να γαιτισθῆ, πρέπει νὰ ἀναβάλλῃ τὸ πρᾶγμα μέχρις οὗ ἀκουσθῆ τὸ «Ἄμωμοι ἐν ὁδοῖ;»

Ἴδού ἡ ἀκριβὴς θέσις τῶν Κυπρίων καὶ ἰδοὺ τὰ ἀληθῆ παράπονα τῶν. Πλησιάζουσιν εἰς τὸν θάλατον, γνωρίζουσι τὸ σωτήριο φάρμακον καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ ταχθεὶς πρὸς θεραπείαν τῶν ἰατρῶν, ἀπαιτοῦσι τὴν λήψιν τούτου καὶ ὁ ἰατρός ἀπαντᾷ ὅτι «δὲν σκέπτεται περὶ τούτου».

Τί ἐζητήσαμεν νὰ γείνη πρὸς ἀπαλλαγὴν πολλῶν κακῶν ἐχόντων καὶ δὲν παρουσιάσθη ἐνώπιόν μας ὡς εἰδεχθῆς φάρμακον ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας; Τί δύναται νὰ γείνη ὑπὲρ τῆς παιδείας, ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς γεωργίας, ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῆς περιουσίας καὶ τῆς ζωῆς μας ὅταν τὸ πᾶν δαπανᾶται εἰς τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας; Καὶ ποία ἄλλη γῶρα ἢ νῆσος στερεῖται ὄλων τούτων καὶ ἀρκεῖται παραπονομένη καὶ εὐσχημῶς παρακαλοῦσα καὶ αἰωνίως παρακαλοῦσα; Ἄρα οἱ Κύπριοι, ἐπιθυμοῦντες τὴν ἄρσιν τῆς πηγῆς τῶν κακῶν προσπαθοῦσι νὰ ἄρῃσι καὶ τὰ κατὰ τῶν Ἀγγλῶν παράπονα.

Ταῦτα πρὸς τὸν ἐντιμον καὶ λίαν, ἄλλως, φιλοπάτριδα φίλον καὶ τοὺς ὁμόφρονάς του.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Πράγματι, ἐάν τις κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν καλλιερσίαν τῆς Μουσικῆς, ἐξενέγκῃ τὰς περὶ τῆς ἡμερότητος τῶν ἡθῶν ἡμῶν, τῆς καλλιαισθησίας καὶ τῆς πρὸς πᾶν ὠραῖον, καλόν, ἐξευγενιστικὸν καὶ προοδευτικὸν κλίσεως ἡμῶν κρίσεις του, δυσμενεῖς μὲν αὐταὶ εἰσονται πρὸς πᾶσαν ἄλλην τῆς νήσου πόλιν, δυσμενέστεραι ὁμως διὰ τὴν Λεμεσσόν, ἦτις ἀναλόγως τῆς πρὸς τὰ ἄλλα προόδου τῆς, ὤφειλε καὶ ὡς πρὸς τοῦτο νὰ κάμῃ ἐν τοῦλάχισον βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ.

Ἡ Μουσικὴ εἶνε μία τῶν ὠραίων ἐκείνων τεχνῶν ἢ μᾶλλον ἐπιστημῶν. Ὦν ἐξασκουμένων, ἢ ὠφέλεια καὶ ἢ τέρψις διασκορπίζεται, γινομένη κτήμα πολλῶν, εἶνε δὲ μία ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων ἐπιστημῶν, αἰτινες, τελειοποιηθεῖσαι, μόνον ὠφέλειαν παρέχουσιν, οὐχὶ δὲ καὶ βλάβην, ἐνῶ πολλαὶ ἄλλαι ἐπιστῆμαι, διατελοῦσαι εἰσέτι εἰς κατὰσιν νηπιότητος, δὲν κατάρθρωσαν ἀκόμη νὰ ἔχουσιν ὡς μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν προσὸν μόνην τὴν ὠφέλειαν, γινόμεναι πολλακίς πρόξενοι ἀνεπανορθῶτων βλαβῶν.

Ἡ Μουσικὴ, ὑπαγομένη εἰς τὴν τάξιν τῶν ὠραίων τεχνῶν, κατάρθρωσε διὰ τῆς θαυμασίας πλοκῆς καὶ πολυπλόκου συνδυασμοῦ τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων τόνων, τῶν ἀπειραρίθμων καὶ δι-

αφόρων παραλλήλων τῆ εὐρεία ποιήται ρυθμῶν και τροπῶν, γενῶν και κλιμάκων νά φθάσῃ εἰς ὕψος ἐπιτήμη, και δὴ ἐπιτήμη, ἥτις μόνη ἐξ ὄλων ἔχουσα τὸ ἀναφαίρετον προσὸν τῆς μετὰ τῆς ψυχῆς σχέσεως, ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς τῆς ψυχῆς τῶν ἄλλων, διαθέτουσα κατὰ βούλησιν τὰς διαθέσεις των. Αὐτὴ και μόνη κέκτηται τὴν θαυμασίαν και μυσηριώδη δύναμιν νά διεγείρῃ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἄλλων τὴν χαρὰν, τὴν εὐθυμίαν, τὴν ἐξημέρωσιν, τὴν δυσθυμίαν, τὴν ἐργῆν. Ὁ ἦχος τῆς Μουσικῆς εἶνε τὸ τηλεγραφικὸν σύρμα ὅπερ συνδέει και τίθησιν εἰς συνάφειαν τὸν ποιητὴν μετὰ τοῦ ἀκροατοῦ και τὸ ὅποιον ὅμως, ὑπότάσσει πάντοτε και καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ψυχὴν τοῦ δευτέρου πρὸς τὰς διαθέσεις τοῦ πρώτου. Ὁ μουσουργὸς εἶνε τὸ ἀντικείμενον φωτῶγραφικῆς μηχανῆς, τὸ μουσουργῆμα εἶνε τὸ φῶς, ὅπερ διὰ τοῦ ὠτός, ὡς φρακοῦ, εἰσερχόμενον, ἀποτυπῶν ἐπὶ τοῦ ἀκροατοῦ, ὡς ἐπὶ τῆς εὐαίσθητου πλακῶς, μετὰ πάσης ἀκριβείας και λεπτομερείας τὸ ἀντικείμενον.

Τὸ θαυμάσιον τοῦτο προτέρημα, ὅπερ οὐδεμία ἄλλη τέχνη ἢ ἐπιτήμη κέκτηται, τοσοῦτω θαυμασιώτερον καθίσταται, ὅταν ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἢ ἐπενέργεια αὐτῆ, ἢ ἐπιβολή, ὡς εἰπεῖν, αὐτῆ τῶν διαθέσεων τοῦ μουσουργοῦ εἰς τὸν ἀκροῶμενον, ἐκτελεῖται και ὅταν ὁ ἀκροατὴς δὲν ἔχῃ τὴν αὐτὴν και ὁ μουσουργὸς ἀνάπτυξιν και ἡμερότητα. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀγριοὶ ἄνθρωποι και αὐτὰ τὰ ζῶα, ἀπεδείχθη πλειστάκις ὅτι αἰσθάνονται τὴν σωτήριον, ἔστιν ὅτε, και ἐξημερωτικὴν ἐπενέργειαν τῆς θαυμασίας ταύτης τέχνης, τῆς ψυχικῆς, ὡς εἰπεῖν, ταύτης ἐπιτήμη.

Δὲν ἐνθυμούμεθα τίς τῶν ἱεραποστόλων εἰπέποτε, «ὄστε μοι τὴν μουσικὴν και τὸ εὐαγγέλιον και νά σὰς κατεδαφίσω τὰ δικαστήρια» και εἶνε ἀληθές. Διὰ τῆς Μουσικῆς θά προετίμαζε τὰς ψυχὰς, καθαιρῶν ταύτας τῶν ἀγρίων ἐνείκτων, ὡς ἀπὸ ζιζανίων, και διὰ τοῦ εὐαγγελίου θά ἐνεσπεῖρε τὴν πρὸς τὰ καλά ἔργα και τὰς ἀρετὰς ροπήν. Τοῦτου λοιπὸν ἕνεκεν τιμᾶται και καλλιεργεῖται ἡ Μουσικὴ παρά πᾶσι τοῖς εὐ ἡμένοις λαοῖς και ὡς ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῶν μέσων πρὸς λέπτυνσιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ψυχῆς και μόρφωσιν θεωρεῖσιν.

Ἄλλ' ἐν Κύπρῳ, ἢ ἐπίδοσις πρὸς τὴν ὡραίαν ταύτην τέχνην διεδόθη και περιωρίσθη μόνον ὡς μὴ ὠφέλε και ἐν λίαν περιωρισμένῳ κύκλῳ παρά τῷ ὡραίῳ φύλῳ, τῷ ἄλλως τε και ἄνευ ταύτης; εὐαίσθητοτέρῳ τῶν ἀνδρῶν, εὐγενεσέρῳ και λεπτοτέροις αἰσθημασι πεπρωτισμένῳ. Διὰ τοῦ ἀνδρα; ἢ μουσικῆς εἶνε «τὸ μὴ μοῦ ἄπτου».

Ἡ Ἀράνα; μόνη ἐν τῇ καλλιιεργείᾳ τῆς Μουσικῆς; εἰδείξε τὴν πρωτοθουλίαν, σχηματίσασα ἤδη φιλαρμονικὴν Ἐταιρίαν, ἥτις, παιανίζουσα τακτικῶς εἰς δημοσίας τῆς πόλεως θέσεις, οὐ μικρὸν τέρπει και ὠφελεῖ τοὺς πολίτας. Ἦδη ὁ πρῶν διδάσκαλος τοῦ θιάσου ἐκείνου εὐρίσκειται ἐνταῦθα πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἄλλ' ὀλίγοι εἰσέτι ἐνεγράφησαν ὡς μαθηταί, εἰς οὓς ἤρξατο ἢ θεωρητικὴ παράδοσις. Προτρέπομεν τοὺς νέους τῆς πόλεως μας και πάσης ἄλλης τῆς νήσου πόλεως νά σπεύσωσιν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὡραίας ταύτης τέχνης, ἐς ὧσιν δὲ βέβαιον ὅτι οὐδέποτε θά μετανοήσωσιν διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἀπειναντίας ἐν πλείσταις περιστάσεσιν ἐν τῷ μεσῷ πικρῶν και ὀλιψῶν τούτῳ βίῳ θ' ἀναμνησθῶσιν εὐγνωμόνως τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἀπεφάσισαν νά κάμωσιν κτήμᾳ των τὴν ὡραίαν παυσίλυπον ταύτην τέχνην.

ΤΟ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΜΕΤ' ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ «ΕΥΑΓΟΡΑΣ»

Διὰ τῶν ἐνταῦθα ἀξιολόγων ἐφημερίδων ἠγγέλθη ἤδη ὁ

τι προτιθέμεθα ἀπὸ τοῦ προσεχῆς Σεπτεμβρίου νά ἐξουσιώμεν ἐν Κύπρῳ ἰδιωτικὸν ἐμπορικὸν Λύκειον. Μέλλοντες δὲ μετ' οὐ πολὺ νά δημοσιεύσωμεν, καθ' ἃ ὑπερχόμεθα τὸν κανονισμὸν και τὸ πρόγραμμα τοῦ Λυκείου, εὐλόγον ἐκρίναμεν, πρὶν ἢ εἰς τοῦτο προβῶμεν, ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸ φιλόμουσικόν Κυπρίων Κοινὸν, ὄχι μὲν πρὸς νά εἰπωμεν, ἵνα τὸν τε σκοπὸν τοῦ Λυκείου σαφῶς μνηστώμεν και τὸν τόπον τῆς ἐγκαθιδρύσεως σὺν ἄμα ὀρίσωμεν.

Σκοπὸς τοῦ Λυκείου εἶνε ἢ κατὰ τὰ πάτρια ἑλληνοπρεπῆς και χριστιανικῆς ἀγωγῆς και παιδεύσεως τῶν ἐν αὐτῷ παιδευομένων νέων ἢ διὰ τῆς διδασκαλίης πλήρους σειρᾶς ἐμπορικῶν μαθημάτων προσήκουσα μόρφωσις ἐμπόρων και ἢ ὅσον ἐνεστὶν ἐντελεστερα ἐκμάθησις των ἐν μείζονι χρήσει ξένων γλωσσῶν, τῆς Γαλλικῆς και Ἀγγλικῆς.

Ἡ ἑλληφίς ἐν Κύπρῳ και ἐν ἄλλοις ὁμοίαις τόποις τοιούτων σχολῶν, ἐν αἷς πρώτιστον μάθημα εἶνε ἢ Ἑλληνικὴ γλώσσα, εἶνε σπουδαιότητα και ἐπιβλαβεστάτη διότι ἕνεκα ταύτης οἱ φιλόστοργοι και φιλόμουσοι γονεῖς οἱ κηδόμενοι τῆς παιδεύσεως των παιδῶν αὐτῶν και ἐπιθυμοῦντες νά μαρτυρῶσιν αὐτοῖς ὁπωσδήποτε και νά κατεστήσωσιν ἱκανοὺς νά ἐπιληφθῶσι τοῦ πρακτικοῦ βίου, εἶθ' ὡς ἐμποροὶ εἶθ' ὡς ὑπάλληλοι δημοσίων θέσεων συμφώνως τοῖς παροῦσι κηρύττοι, ἀναγκάζονται ἐκόντες ἄκοντες μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν αὐτῶν ἀπὸ των ἐν τῇ πατρίδι δημοσίων φιλοσοφικῶν σχολῶν νά ἐκπέμψωσιν αὐτοὺς μακρὴν αὐτῶν ἐν ἡλικίᾳ εὐπλάστῳ και εὐλοισθητῷ εἰς ἀμεσητάτα, ἐν τῇ γερῆσῳ οὕτως εἰπεῖν τοῦ ἡθικοῦ βίου, εἰσάγοντες εἰς Σχολὰς ἀλλοφύλων και ἀλλογλωσσῶν, ἐν αἷς πᾶσα χριστιανικὴ παιδεύσις δεινῶς περιρρονεῖται, ἢ δ' ἑλληνικὴ γλώσσα οὐδεμίαν ἐπιμελεῖται τυγχάνει και κατ' ἀκολουσίαν και ἢ ἑλληνοπρεπῆς ἀγωγῆς εἶνε ὁλοῦς ξένη.

Ἐκεῖ δὲ οἱ παῖδες συνδιδάσκονται και συνδικτυόμενοι μετὰ παντοπαθῶν, πᾶν ὄνειρον και ἀλλότριον εὐκόλως μιμνῶνται και ἀσπάζονται, τὴν δ' ἑλληνικὴν γλώσσαν οὐκέτι διδασκόμενοι, ἀποκνηθάνουσι τυχῶς, συνκαπολλόντες μετ' αὐτῆς και τὴν φύσει ἑλληνικὴν αὐτῶν ἀντροφῆν. Κεῖ οἱ τοῦτο φυσικώτερον; Εὐσιμφορμένης δ' ὀσμῆς ἐν ταῖς εὐμαλάτοις και ἀπαλῆς αὐτῶν ψυχῆς τῆς ψευδοῦς και ἐπιπλάστου ἐκείνης μαθήσεως, ἀποπνίγεται και ἐξυφανίζεται πᾶν ἔθνητικόν και θρησκευτικὸν αἰτήρημα, ὅπερ ἀναπόφευκτον ἐπακολούθημα εἶνε ἢ ἔθνητικῆς και θρησκευτικῆς κατὰπτωσις. Τὸ κακὸν εἶνε μέγιστον και ὀλεθριώτατον ἀλλὰ κκεῖ μόνον ἀληθῆς, ἀληθῆς δὲ φικροτάτη εἶνε τῷ ὄντι λυπηρότατον και μόνον οἱ σιδηρᾶν ἢ λιθίνην καρδίαν ἔχοντες και ὀλιγωρῶς πρὸς τε τὴν θρησκείαν και πρὸς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἔθνους ἔχοντες δύνανται νά φαίνωνται πρὸς τοῦτο ἀνάληφτοι. Ὑπάρχει ἀνάγκη και ἀνάγκη ἀναπόδρατος ἀμείλαπτι νά μεριμνήσωμεν και πᾶσαν νά κατεχίλωμεν σπουδὴν ὅπως ἀπαλλαγώμεν τοῦ ροβεροῦ τούτου κακοῦ. Οὐκέτι καιρὸς ἀναβολῆς, οὐκέτι καιρὸς ὀλιγορίας. Δραξώμεθα μετὰ προθυμίας τοῦ βραχέος τῆς προγονικῆς ἡμῶν εὐγενείας φορτίου και ἀπρὶς τούτου, ἐχόμενοι ἐπὶ ταύτην ὡς ἐπὶ τὸν πολιτικὸν ἀστέρα ἀτενίζωμεν, ἰσχυρῶς ἀποδιοπομπούμενοι και ἀποστεργόντες τὸν ψευδῆ πολιτισμὸν. Ταῦτα δὲ λέγοντες μηδαμῶς ὑποληφθώμεν ὅτι ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς τῶν ξένων σχολῆς τοιαύτης ὁ λόγος ἡμῶν ἀποβλέπει εἰς τὰς σχολὰς ἐκεῖνας τὰς τοῦ πονηροῦ κόμματος, τὰς ἕνα και μόνον σκοπὸν ἐπιδιωκούσας, τὸν προσηλυτισμὸν, οὐ ἕνεκα αὐτ' εὐτελεστάτης ἀμοιβῆς ἀναλαμβάνουσι τὴν τε διατροφὴν και τὴν ἐκπαίδευσιν ἑτεροδόξων μαθητῶν, ὅπερ ἱκανῶς ἐπαγωγόν ἐστὶ δέλεαρ. Μακρὸν περὶ τούτου ἠδυνάτο τις νά ποιήσῃται λόγον, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι καιρῷ νομιζόμεν πλεονάζον και πρὸς τὸν σκοπὸν ἡμῶν ἀσύμφορον.

Ἀλλὰ θά δυνηθώμεν ἄρα γε ἡμεῖς νά θεραπεύσωμεν, δι' ὧν ἐπαγγελλόμεθα, τὴν σπουδαίαν ταύτην ἐν Κύπρῳ ἑλληφίαν; Δύσκολον τὸ ἐρώτημα, πολλῶ δὲ δυσκολώτερον ἢ ἀπόκρισις. Εἶνε ἀναντίρρητος ἀλήθεια ὅτι ἢ σύστασις και ἐντελής διοργάνωσις σχολῆς τοιοῦτον προτιθεμένης σκοπὸν εἶνε ἔργον μέγα, ἔργον βαρῦ, ἔργον δυσχερέστατον διότι και ἢ θικῶν κεφαλαίων σπουδαιωτάτων και χρηματικῶν οὐκ ἀσημάντων χρῆζει.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Δὲν εἶχομεν ἄδικον ὅτε ἐγράφομεν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου πρὸς παραχώρησιν ἐπὶ δεκαετίαν τῶν ἡμίσειων ἀποδαθρικῶν δικαιωμάτων εἰς τὸν Δῆμον Λεμησσοῦ δὲν ἠδυνάμεθα νά ἐκφράσωμεν τὴν χαρὰν μας πρὶν ἢ ἴδωμεν ἐπικυρωμένον τὸ νομοσχέδιον. Ἴδου ὅτι διὰ διαγγελμάτος του ἢ Α. Εξ. Ὁ Μ. Ἀρμοστής ἀγγέλλει ὅτι δὲν δύναται νά παραχωρήσῃ

ταῦτα, αἰδιότι τὰ ἀποδαθρικά ἀποτελοῦσι μέρος τῶν γενικῶν εἰσοδημάτων τῆς νήσου και διότι ἢ Λεμησσοῦ εἶνε πόλις δημομαρχουμένη και δύναται νά φροντίσῃ ἐξ ἰδίων περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς.

Ἐλῆξε λοιπὸν και αὐτὴ ἢ σύνοδος τοῦ νομοθετικοῦ με μόνον ἀποτέλεσμα ἐν μέγα μηδενικόν. Τα φηριζόμενα δὲν ἐπικυροῦνται, τὰ μὴ παραδεχόμενα ἐπιβάλλονται. Πότε θά λήξῃ ἄρα γε αὐτὴ ἢ κωμωδία,

* *

Ἐπὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Ἐκκλησίας Ἐπιτροπὴ καταγίνεται ἤδη εἰς τὰ ἀναγκαῖα προκαταρκτικά ἔργα, τὰ ὅποια εἶνε νά ἐξομαλιθῶσι πρὶν μᾶς καταλάβῃ ὁ χειμῶν. Πολλὰ σκέψεις και συζητήσεις γίνονται περὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος. Καθ' ἡμᾶς ὁ ἐν Λευκωσίᾳ Ἀγγλος ἀρχιτέκτων κ. Οὐίλλιαμς εἶνε ὁ πάντων καταλληλότητος, ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν κατορθωθῇ νά ἔλθῃ εἰς Κύπρον ἱκανώτερος τούτου ἀνευ μεγάλων θυσιῶν. Οἱ διατεινόμενοι ὅτι δὲν ἔχει πείραν εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς ρυθμοὺς ληθισνοῦσιν ὅτι ἢ Γεκτονικὴ ἔχει βάσιν και τοὺς Βυζαντινοὺς ρυθμοὺς και ὅτι ἢ διδασκαλία τῆς ἀκριβοῦς συνίσταται εἰς τὸ νά διδάσκη ὄλου τοὺς διαφόρους ρυθμοὺς και σχήματα. Αἱ ἀνοικοδομήσεις Ἐκκλησιῶν εἶναι τόσον σπάνια, ὡστε ἀποροῦμεν ἂν τις ἄλλος ἀρχιτέκτων, κτίσας μίαν ἴτως καθ' ὄλον τὸν βίον του ἢ και οὐδεμίαν Ἐκκλησίαν ποῖαν εἰδικότητα κέκτηται. Ἐμπειρος και καλὸς ἀρχιτέκτων εἶνε ὁ πολυλά κτίρια κτίσας, διότι ὁ ρυθμὸς δὲν ἐγκτελεῖται εἰς τὰ θεμέλια.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ὁ ἐνταῦθα εὐρισκόμενος Ἀγγλος Ἀρχιτέκτων, ἔχει και τὸ πλεονέκτημα νά γνωρίζῃ καλῶς τὴν φύσιν τοῦ ἐδάφους, τὴν θέσιν τοῦ χώρου, τὴν ἐργασίαν τῶν Κυπρίων τεχνιτῶν και ἐργατῶν, τὴν δύναμιν και ποιότητα τῆς ὕλης, και πλεῖστα ἄλλα ἀναγκαῖα πρὸς τὸ νά σχηματίσῃ και δώσῃ τὸ ἀρμόζον σχέδιον, και νά προῦπολογίσῃ ἀκριβοῦς και μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας—ὡς φημιζεται ἐπὶ τοῦτο ὁ Ἀρχιτέκτων οὗτος—τὴν δαπάνην τοῦ ὄλου ἔργου. Τὸ σπουδαιότερον δὲ πάντων εἶνε ὅτι ἢ ἀνοικοδομητῆς, θά τυγχάνῃ τῆς ἐκάστοτε ἐπιβλέψεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τοῦ ἐν Κύπρῳ διαμένοντος ἀρχιτέκτονος και μάλιστα κατὰ τὰ δύσκολα ἔργα, ὡς τὸν θόλον και ἄλλα, ἐνῶ εἰς ἐξωτερικὸς καλὸς Ἀρχιτέκτων θά δώσῃ μόνον τὸ σχέδιον και οὐδὲν πλέον τίς οἶδε δὲ ἂν ὁ ἐφαρμοστῆς τοῦ σχεδίου δὲν ἤθελε διαπράξῃ σφάλματα ἀνεπανόρθωτα. Ἀπέναντι λοιπῶν τῶν πλεονεκτημάτων ταύτων και τῆς τοσαύτης φήμης ἢς ἀπολαύει ὁ Ἀγγλος οὗτος, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατι νά μὴ ζητηθῇ ἢ γνώμη του, διατι νά μὴ ἐρωτηθῇ, ὡς γνωρίζομεν δὲ μετὰ θετικότητος ἔχει τόσῃν εἰλικρίνειαν ὁ ἄνθρωπος ὡστε θ' ἀπαντήσῃ ἂν δύναται νά ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο.

* *

Την παρελθούσαν Κυριακήν, καθ' ἃ προσηγγέθη, τὰ ἐγγραφεύμενα μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου «*Η* Ἰσότης» συνηλλθον ἐν τῇ εὐρυχωρῇ τοῦ Ἀναγνωστηρίου αἰθούσῃ, καὶ προεδρεύοντος τῆς συνελεύσεως, κατ' ἀπαίτησιν τῶν μελῶν, τοῦ κ. Γ. Μαλικίδου, ἀνεγνώσθη τὸ ὑπ' αὐτοῦ προταθὲν σχέδιον καταστατικοῦ, ἐτροποποιήθη κατ' ἄρθρα καὶ ἐνεκρίθη διὰ πλειοψηφίας ὡς κανονισμὸς τοῦ σωματείου. Κατόπιν τὰ μέλη προσέβησαν εἰς τὴν διὰ ψήφου ἐκλογὴν τῆς ἐπταμελοῦς ἐφορευτικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς, ἧτις συνίσταται ἐκ τῶν ἐξῆς κ. κ. Γ. Μαλικίδου προέδρου, Χ. Παυλίδου, Α. Κ. Παλαιολόγου, Π. Ν. Λατίτου, Γαβριὴλ Κανονιάννη, καὶ Σ. Χουρμουζίου αντιπροέδρου. Τὰ μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἀνέβησαν ἤδη εἰς τὸν ἀριθμὸν 150.

* *

Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας αἱ ζωοκλοπαὶ ἀνά τὰ διάφορα τῆς Ἐπαρχίας μας μέρη ἀνηλλθον εἰς βαθμὸν ὑψίστου. Οἱ ζωοκλόποι, ἀκούσαντες φαίνεται ὅτι μετ' οὐ ποῦ ἰδρύνονται ἀνά τα χωρία οἱ ἀστυνομικοὶ σταθμοί, προσπαθοῦσι ν' ἀποζημιωθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων. Νὰ πιστεύσωμεν ἄρα γὰρ ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ τελευταῖα λακτισματά τῆς ἀγωνιώσης ἐξουσίας τῶν;

* *

Τελουμένων αὐριον τῇ 1η μ. μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Μ. ΜΑΝΔΡΙΩΤΟΥ

καὶ

ΠΕΤΡΟΥ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΥ,

παρακαλεῖσθε ὅπως τιμήσθε αὐτοὺς διὰ τῆς ἀξιοτίμου παρουσίας σας.

Ἡ προῦσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαίτερα πρόσκλησις.

Λεμεσὸς 18)30 Μαΐου 90.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΜΑΝΔΡΙΩΤΟΥ.

Α. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ.

* *

Τὸ ἐπὶ 8 ἡμέρας συνεδρίασαν ἐν τῇ πόλει μας κακουρηγοδικεῖον, ἐξεδίκασε τὰς ἐξῆς 18 δίκας.

1. Γιωργῆς παπᾶ Βασίλη ἐκ Φασούλλας κατηγορηθεὶς ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 1 τουρκικοῦ ἡθωώθη.

2. Ἀπτουλλᾶς Τζιπραῆλ ἐκ Λεμησοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ χρυσῶν κοσμημάτων κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ 10 σελ. ἀποζημιώσιν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

3. Χ' Παναγιώτης Ἀλεξάνδρου ἐξ Ἀγ. Ἀμβροσίου ὅτι ἐμαχαίρωσε ἐκ προθέσεως νὰ φονεύσῃ δύο ἄλλους κατεδ. εἰς 10 ἐτῆ φυλάκισιν μετὰ καταναγκαστικῶν ἔργων.

4. Πακῆτ Ἀπτουλλᾶ ἐξ Ἐπισκοπῆς κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ δύο ὄνων κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῆ φυλάκισιν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

5. Τζιόρτζ Ρόπερτζ στρατ. ἀγγλος κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ἀργυροῦ ὥρολογίου κατεδικάσθη εἰς 9 μῆνας φυλάκισιν.

6. Γιαννῆς γ' Μαρκουλῆ ἐξ Ἀγ. Φυλάξε-

ως κατηγορ. ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ χρήσει πλαστογραφημένου ἐγγράφου κατεδικάσθη εἰς 2 ἐτῆ φυλάκισιν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

7. Ἰσοῦρ Μεχμέτ Ὀμπασῆς κατηγορ. ἐπὶ καταχρῆσει δημοσίων χρημάτων κατεδικάσθη εἰς 6 μῆνας φυλάκισιν καὶ πρόσμιμον 3-7-6, εἰς ἀποζημιώσιν 13-10-5-12 καὶ τὰ ἐξοδα.

8. Γιωργάκης καὶ Ἀρέσης Παναγῆ ἐκ Κορυφῆς κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ὄνου ἡθωώθησαν.

9. Ἡλίας γ' Σαββᾶς καὶ Ριφᾶτ Μεχμέτ ἐκ Λεμησοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ ἐνὸς λέβητος ὁ μὲν Ριφᾶτ Μεχμέτ ἡθωώθη ὁ δὲ Ἡλίας κατεδικάσθη εἰς 3 μῆνας φυλάκισιν.

10. Χαράλαμ. Γιωργῆ ἐξ Ὀμόδου καὶ Γιαννῆς Χαράλαμ. ἐκ Κάτω Πλατρῶν κατηγορ. ὅτι εἰσέδυσαν ἐν τινὶ οἰκίᾳ διὰ ρήξεως ἐπὶ ἀποπείρα κλοπῆς μιᾶς ἡμίονου καὶ δύο βοῶν, ὁ πρῶτος κατεδ. εἰς 3 ἐτῆ φυλάκισιν καὶ ὁ δεῦτερος εἰς 5 καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

11. Πεσῆμ Ὀμέρ ἐκ Μαθηκολόντης κατηγορ. ὅτι ἐν γνώσει τοῦ ἔλαβε κλοπιμαῖα βόδια κατεδ. εἰς 5 ἐτῆ καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

12. Χαττιτζιέ Σαλήγ καὶ Χαράλαμ. Χριστοδούλου ἐκ Λεμησοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ ἀλεύρου καὶ κλεπταποδοχῇ ἡ πρώτη ἡθωώθη καὶ ὁ δεῦτερος εἰς 3 ἐτῆ φυλάκισιν.

13. Μεχμέτ Κασοῦμ ἐκ Λεμησοῦ κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 2 ἀρνίων κατεδ. εἰς 1 ἐτοῦς φυλ. ἀποζημ. 1-3-0 καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

14. Τσοφῆς Μεχμέτ ἐξ Ἀγ. Θεράποντος κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ αἰγῶν κατεδ. 1 χρόνου φυλάκισιν καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

15. Μιχαὴλ Θεοδωρῆ ἐξ Ἀγ. Τύχωνος κατηγορ. ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 1 ἀρνίου κατεδ. εἰς 6 μῆνας φυλάκισιν.

16. Χριστοφῆς γ' Γιάννη ἐξ Ἀπεισιᾶς καὶ Γιαννῆς Τταιφούρη ἐκ Μεσαγειτοναῖς κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ δαμαλιῶν, ὁ πρῶτος ἡθωώθη ὁ δεῦτ. εἰς 1 χρόνον φυλ. καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

17. Τσοουλῆς Ἡαντελῆ καὶ Παντελῆς Δημήτρῃ ἐκ Δωρᾶς κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 1 ἡμίονου ἡθωώθησαν.

18. Χριστοφῆς Ἰωάννου ἐκ Δωροῦ καὶ Στυλιανὸς Χριστοφῆ ἀπὸ Μονάγρι κατηγορ. ἐπὶ κλοπῇ 3 ὄνων κατ. εἰς 7 ἐτῆ φυλ. καὶ τὰ ἐξοδα τῆς δίκης.

†

Μονογενῆς θυγάτηρ, χάριεν καὶ τερπνὸν ἀγγελάκι—

Η ΣΑΠΦΩ ΠΕΤΡΟΥ Χ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

παθοῦσα ἐνεκα προώρου ἀναπτύξεως τοῦ ἐγκεφάλου, ὑπὸ μηχανήματος κατ' ἧς οὐδὲν ἴσχυεν ἡ ἐπιστήμη ἔδω τὸ μοιραῖον τέλος, τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ εἰς ἡλικίαν 10 ἐτῶν βοήθησα εἰς πένθος ἄφατον γονεῖς καὶ συγγενεῖς, οἵτινες μόνην ἐκείνην εἶχον παρηγορίαν καὶ εἰς μόνην, τὴν ὅσῃν ἐκείνης ἠσθάνοντο πᾶσαν χαρὰν. Εἶθε ὁ Ὑψίστος νὰ ἐπιχύσῃ εἰς τὸ δεινὸν τοῦτο τραῦμά των βέλτερον παρηγορίαν.

«ΑΝΑΠΑΑΣΙΣ».

Περιεχόμενα τοῦ 49 ἀριθμοῦ.

Ὁ Ἰερὸς Σύνδεσμος.—Ἡ καταγωγή καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.—Ζήκου Ρώση Μελέτη περὶ νεοπλατωνικοῦ πανθεισμοῦ καὶ χριστιανικοῦ θεισμοῦ (συνέχεια).—Οἰκοδομοῦσιν ἐπὶ τῆς ἀμμου, ὑπὸ Ἡλίας Μαμαρίδου ἱατροῦ.—Περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὑπὸ Γρ. Γώγου ἀρχιμανδριτοῦ.—Πῶς γίνεται ἐν Ρωσσίᾳ ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ κλήρου.—Ἡ ἀνάγκη τῆς προσευχῆς, ὑπὸ Μιχαὴλ Ἀβαίην ἀρχιμανδριτοῦ.—Αναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τοῦ πλήρους δημοτικοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων κατὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια.—Ἀλήθειαι, ὑπὸ Θ. Κόντη.—Κανονισμὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Συλλόγου «Ἰερὸς Σύνδεσμος».—Θρησκευτικὴ κίνησις.

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ»

Περιεχόμενα τοῦ 4 τεύχους.

Ἀρχαιολογικὰ καὶ οἰκολογικὰ.—Κοινωφελῆ μνημεῖα.—Ἐλάττωσις τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος φέρου ἐν Ἀγγλίᾳ.—Οἱ οἶνοι τῶν μεσημβρινῶν χωρῶν.—Περὶ βάρβακος.—Πρακτικὰς ὁδηγῶς τοῦ οἴνου.—Περὶ τῆς Καρύας.—Εἰδικὴ φυλογωσία.—Ἀλληλογραφίαι.—Δίφορα.—Ἐμπορικὰ.

«ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ».

Περιεχόμενα τοῦ 17 ἀριθμοῦ.

Γεωλογία τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Κ. Μητροπούλου μετὰ δύο εἰκόνων.—Περὶ οἴνου καὶ μέθης ὑπὸ Ὁρ. Δαλεζίου.—Περὶ γαλιανοπλαστικῆς ὑπὸ Κ. Κωνσταντινίδου.—Νέα ἐξήγησις τῶν ἡμερησίων μεταβολῶν τῆς βαρομετρικῆς στήλης ὑπὸ Δ. Κ.—Τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦ Ἁγίου Δεμίγγου.—Χρονικὰ.—Τὰ τηλεφῶνα ἐν Εὐρώπῃ.—Νέοι τηλεσκοπικοὶ πλανήται.—Συσκευὴ προαγγελοῦσά τὰς πυρκαϊκὰς, ὑπὸ Κ. Ζ.—Ἀλληλογραφίαι.

Περιεχόμενα τοῦ 18 ἀριθμοῦ.

Περὶ τοῦ ΠΑΙΟΥ ὑπὸ Κ. Μητροπούλου.—(Ἡ μυθολογία τῶν ἑλλήνων ὁ ἥλιος ἀπομὸν τοῦ γαλαξίου ἀπόστασις, ὄγκος καὶ βῆρος αὐτοῦ μετὰ δύο εἰκόνων).—Ἐταιρία τῶν μεταλλουργῶν τοῦ Λαυρείου ὑπὸ Ἀλεξ. Δ. Βάλλεγ.—Περὶ τῆς καταλλήλου αὐροστροφίας τῶν ὀδῶν τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ Γ. Χατζηκυριακοῦ.—Περὶ οἴνου καὶ μέθης ὑπὸ Ο. Δαλεζίου.—Περὶ Γαλιανοπλαστικῆς ὑπὸ Κ. Κωνσταντινίδου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

—:—ο—:—

Λονδίνον, 18.—Διαφεύδεται ἐπισημῶς ἡ ὑπὸ τοῦ «*Χρόνου*» δημοσιευθεῖσα εἰδησις περὶ ὀριστικῆς συνεννοήσεως μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Γερμανίας, ἧτις μεγάλην συγκλίτησιν προῦξένησε παρὰ τῷ διπλωματικῷ κόσμῳ.

Κωνσταντινίς, 20.—Ἐνεκα προσφάτου λόγου τοῦ κ. Κρίστη ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, λαμβάνει αὐθεντίαν ἡ φήμη ὅτι ἡ Ἰταλία σκέπτεται νὰ καταλάβῃ τὴν νήσον Κρήτην.

—Καὶ δευτέραν διακοίνωσιν ἐπέδωκεν ἡ ρωσικὴ πρεσβεῖα ἐξαιτουμένη τὴν πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως καὶ τῶν τῶν ρώσων ὑπηκόων καθυστερουσῶν δόσεων.

—Κατ' αὐτὰς ἰθαγενεῖς τῆς ἀφρικανικῆς ἀκτῆς τῶν Σομαλῶν ἐσφαζαν τὸ πλήρωμα τοῦ ἰταλικοῦ θωρηκτοῦ «*Βόλτα*». Μέχρι τοῦδε ἀσφαγεῖς εἰδήσεις μεταδίδοντο περὶ τοῦ συμβάντος τούτου, ἂν ἤδη ἐπιστολαὶ ἐξ Ἀδεν πηρέχουσι λεπτομερεῖς πληροφορίας. Κατὰ τὰς ἐπιστολάς ταύτας, ἅμα ὁ ὑπαρχος Ζαβάγλης ἀπεβιβάσθη μετὰ τοῦ πληρώματος εἰς τὴν ἐξῆραν ἡρωϊκῆν ὑπὸ τοῦ μονάρχου τῆς χώρας ἐκείνης ἂν ἦτο Γερμανός, διότι, φαίνεται, οἱ ἰθαγενεῖς ἀισθάνοντε ἄσπονδον μίσος πρὸς τοὺς γερμανοὺς. Ὁ Ζαβάγλης ἀπήντησεν ὅτι ἦτο Ἰταλός, ὅτι μετέβαινεν ἐκεῖ ὡς φίλος καὶ ὅτι μάλιστα ἐκόμιζε δῶρα πρὸς αὐτὸν, παρέκάλεσε δὲ τὸν μονάρχην νὰ στείλῃ μεγάλην λέμβον ὅπως λάβῃ τὰ δῶρα ἐκ τοῦ θωρηκτοῦ. «*Παραμείνατε, εἶπεν οὗτος, θὰ τὴν στείλω*». Τότε στραφεῖς πρὸς τοὺς ἄνδρας αὐτοῦ, οἵτινες εὐρίσκοντο εἰς ἀπόστασιν 200 μέτρων ἐποίησε σύνθημά τι καὶ ἀπεμακρύνθη ταχέως. Μετ' οὐ πολὺ οἱ ἰθαγενεῖς ὀρμήσαντες κατὰ τῶν ἰταλῶν ἐσφαζαν αὐτοὺς.

Δίκη Πανίττα.

Σοφία, 20.—Τὸ στρατιδικεῖον συνήλθε τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ταγματάρχου Δρανδαρέσκη. Πλήθος πολὺν συνέρρουσε, παρίσταντο δὲ οἱ γραμματεῖς ἀπάντων τῶν διπλωματικῶν πρακτορείων. Μετὰ μακρὰς συζητήσεις περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποσον εἶχον ἐρεῖρει πολλοὶ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως, τοῦ ζητήματος τούτου ὑποβλήθητός ἀνευ ἀποτελέσματος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου, τὸ στρατιδικεῖον ἐκηρύχθη ἀρμόδιον καὶ ἡ συνεδρίασις ἐξηκολούθησε.

Εν ταῖς πρὸς ἀνταποκριτὴν τοῦ «Νέου Χρόνου» τῆς Πετροπόλεως ἀποκαλύψουσιν αὐτοῦ, ὡν περιλήψιν παραθέτομεν ἥδη, ὁ Βίσμαρκ πλὴν τῶν ρωσογεμιτικῶν σχέσεων ἐποίησε καὶ πλείστας ἄλλας σοβαρωτάτας δηλώσεις. Οὕτω κατὰ μὲν τῆς Ρωσίας ἠραγκάσθη λέγει νὰ προβῆ εἰς τὴν πρὸς τὴν Αὐστρίαν συμμαχίαν βλέπων ὅτι ὁ Γορτσάκωφ μέγαν γενόμενον αὐτὸν ἤρξατο πανταχοῦ ἀντιπολιτευόμενος καὶ ὅτε ὁ Βίσμαρκ εἰργάζεται ὑπὲρ τῆς Ρωσίας, ὅσον ἠδύνητό ποτε Γερμανός τις νὰ γανῆ Ρώσος. Ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος, εἶπεν οὔτε ἡ Ρωσία οὔτε ἡ Αὐστρία ἐδικαιοῦντο νὰ προσδοκῶσιν ἵνα ὁ Βίσμαρκ ἐργασθῆ ὑπὲρ ἐκείνων. Κατὰ τοῦ συνοικεσίου τοῦ Βάττεμβεργ μετὰ τῆς βασιλόπαιδος Βικτωρίας ἠπαντιώθη, διότι ὁ πρίγκηψ ὑποψήφιος τῆς Ρωσίας γενόμενος, ἐφάνη ἀκολούθως ἀπιστος πρὸς αὐτήν. Ὁ Βίσμαρκ ἐδήλωσε πρὸς τοὺτοίς ὅτι δὲν συνεφώνει τῷ αὐτοκράτορι, ἀποφασίσαντι νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν περιορίγησιν αὐτοῦ μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τῆν σύγκλησιν τῆς διεθνούς ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν συνδιασκέψως ἀπεκάλεσεν ἀεροκοπάρισμα.

Περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ τοῦ λόγου γενομένου εἶπεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ πληρομὴν δυνάμεων ἐν ἑαυτῷ αἰσθανόμενος ἠθέλησε νὰ γένηται αὐτὸς ἑαυτοῦ ἀρχιγραμματεὺς. Ἐθλίβετο δὲ ὁ Βίσμαρκ διότι πρὸ ἐνός ἔτους ἐν τῶν κραταιοτάτων μοναρχῶν τῆς γῆς ἐν ἀγνοίᾳ εἶπεν ὅτι θὰ διέμεινε μέχρι θανάτου ἀρχιγραμματεὺς. Ἐὰν, εἶπεν, ἡ πατρίς μὲ καλέσῃ αἰθίς, θὰ ὑπακούσῃ τῇ φωνῇ αὐτῆς.

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἐρρέτω ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας.

Ἡ Κύπρος ἐπὶ μακρὸν διατελέσασα ὑπὸ τὴν βάρβαρον καὶ αἰσχρὰν δυναστείαν τῶν υἱῶν τῆς Ἀγῆρας ὑπέστη τόσα ἠθικὰ καὶ ὕλικα τραύματα, ὅσα εἶναι ἐπόμενον νὰ πάθῃ λαὸς, παρορώμενος καὶ οὐδενὸς ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὸ ἐνδιαφέρον κινῶν, ὑπὸ Κυβερνήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀκατονομάστου ὡς πρὸς τὴν βαρβαρότητα. Οἱ Τούρκοι ἀρξάντες τῆς νήσου ἐπὶ τρεῖς περίου αἰῶνας διώκησαν αὐτὴν οὐχὶ πατρικῶς, ἀλλὰ τόσον ἀπανθρώπως καὶ βαρβάρως, ὥστε ἡ περιγραφή τοῦ τρόπου τῆς διοικήσεως καὶ ἡ κατάλειψις τῶν ὅλως τραγικῶν πράξεων τῶν, τῶν διαδραματισθειῶν καθ' ἕνα τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα ἀρχῆς τῶν, θὰ ἀπῆλθον ἔργον ἰδιαιτέρας μελέτης, ἔργον ἀνδρὸς ἱστορικοῦ καὶ πεπειραμένου. Ὁ λαὸς τότε φυσικῶ τῷ λόγῳ διετέλει ἀπεγνωσμένος καὶ μόνον παρηγορίαν εἶχε τὴν θρησκείαν. Ὁ λαὸς μὴ ἀνεχόμενος ἐπὶ πλέον τὰ φρικαλέα δεισποθήματά του, τὰ δυνάμενα νὰ συνηθίσαι καὶ αὐτὴν τὴν λιθίνην καρδίαν, ἐπεθύμει νὰ ἀλλάξῃ Κύριον καὶ πρὸς τοῦτο ἐδέετο τοῦ Ὑψίστου. Ἀλλὰ οὐ! Ὅχι μόνον δὲν ἤλλαξε Κύριον, ἀλλὰ πρὸς ἐπίμετρον τῆς δυστυχίας του προσετέθη καὶ ἕτερος, ἦδη δ' ἀνθ' ἐνός ἔχει δύο κυρίους. Κακὴ τύχη. Τὸ ὅπερ εἶχε πρότερον ἐπὶ τῆς ράχως βαρῶ φορτίου ἐκ ξηρῶν ἀπόγγων, ἐτριπλασιάσθη, πληρωθέντων ὕδατος, καὶ ἀναγκάζεται ὁ ἀτυχῆς Κυπριακὸς λαὸς ἀσθμαίνων καὶ ἀποκλίνων νὰ φέρῃ τοῦτο ἐπὶ τῆς ράχως χάριν μίαν ἐνοήτου συμβάσεως Ἀγγίλλας καὶ Τουρκίας. Ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας ἐδέσμευσεν ἡμῶν τῶν Κυπρίων χεῖρας καὶ πόδας. Εἶναι πέδη ἀδιάρκτος, καὶ μία τοιαύτη πράξις ἔθνους φημιζομένου ἐπὶ πολιτικῶν ἡμιστά τιμᾶ τοῦτο. Εἶναι πράξις γελοία, πράξις κούφου πνεύματος, καθὼς καὶ τινες εὐγενεῖς Ἀγγίλοι ἐμολογοῦσιν. Καὶ ἐνῷ πέρσαι Κυπριακὴ πρεσβεία προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ γεραροῦ καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν Ἀρχιεπισκόπου μετέβη εἰς Λονδίον, ὅπως ἐκθέσῃ τὰ δίκαια τῶν Κυπρίων παράπονα, ἐλάβε κατόπιν μακροῦ διαστήματος ἀπάντησιν, καθ' ἣν ἔσπον ἀπορᾶ τὴν μετατροπὴν τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τοῦτο. Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ζητήματα ἐτελείωσαν μὲ τὸ ἀδυνατοῦμεν.

Οἱ Ἀγγίλοι κατέλαβον τὴν Κύπρον μὲ τὴν ἐπαγγελίαν ὅτι θὰ καθίσταν αὐτὴν ἀληθῆ παραδεισον τῆς Ἀνατολῆς. Καὶ ἡμῶν αἱ ἐλπίδες τοιαῦται ἦσαν καὶ ἄσμενοι ἐχαίρετισαμεν τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν, μετὰ χαρᾶς δὲ ἀνηντιζο-

μεν πρὸς τὴν Βρετανικὴν σημάξαν κυριαρχοῦσαν ἐπὶ τῶν ἐπαλξίων τῶν φρουρίων μας. Αἱ ζητωκραυγαὶ ἡμῶν ἐκινούντο μέχρι τρίτου οὐρανοῦ, ἀγνοοῦντων τί ἐξυφάνθη καθ' ἡμῶν. Πολλὰ τὰ κατὰ ἐλπίζομεν ἐκ τῆς μεταπολιτεύσεως, αἱ ἐλπίδες ὅμως ἡμῶν ἀπέδησαν φρούδα καὶ ἐφεύθησαν, καθ' ὅλον ἔλεγον. Τὰ πάντα ἦσαν ὀπτική ἀπάτη, ἦσαν ὄνειρα ἀπατηλὰ τῆς νυκτός. Οὐκ εἰς μικρὸν ἐγνωμεν τοῦτο. Καὶ τῇ ἀληθείᾳ, λαὸς ἑλληνικὸς, λαὸς γῶρας ἐχούσης ἐνδοξον παρελθὸν ἐδικαιοῦτο νὰ ἐλπίζῃ τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης του παρὰ τῶν νέων ἀρχόντων του, καὶ οὐδὲν ἔπειτα νὰ περιμένῃ τοιοῦτόν τι παρὰ Κυβερνήσεως, ἣν στολιζοῦσι πάντες οἱ ἐπὶ καλῶ τίτλοι. Ἴδιον πάσης πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως εἶναι νὰ προάγῃ τοὺς ὑπ' αὐτὴν λαοὺς ἠθικῶς τε καὶ ὕλικῶς. Τοῦτο ἀπατεῖ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ, τοῦτο ἀπικτεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ. Πρὸδρον δὲ καὶ ἡ μελανειμὸν Κύπρος περιέμενε παρὰ τῆς χριστιανικῆς καὶ πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως τῆς Βρετανικῆς, ἀλλ' ἤπατηθη ἀπάτην δεινὴν. Πρὸς ἡμᾶς οἱ Ἀγγίλοι ἐδείχθησαν λίαν ἀκαμπτοί, οὐδὲν ἀγαθὸν ἐργασάμενοι. Οὐδεμίαν συμπαθείαν ἔδειξαν θεωρούμεθα ὑπ' αὐτῶν. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς ἐνδείας καὶ ἀνεχίας, αἱ τέχναι τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ γεωργία ἡμῶν παρουσιάζουσι τὴν πλέον ἀπικσίαν ὄψιν, ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς καὶ περιουσίας μας εἶναι ἐλαχίστη καὶ ἐν γένει, ἐνῷ καίρια τραύματα φέρομεν ἐφ' ἡμῶν ὡς ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν καὶ ὄλως δυσανάζων πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυσχερείαν μας τῶρων, ἐν τούτοις ὅμως κατεδικάσθημεν καὶ ἔχομεν τὸ ἀτύχημα νὰ ἀκούωμεν τὴν μορφήν ὅτι εἴμεθα βάρος εἰς τοὺς Ἀγγίλους φορολογουμένους καὶ νὰ φερόμεθα ὡς ἀνθρώποι λάζοι καὶ μεμφίμοροι, ὅταν φωνάζομεν καὶ ζητῶμεν τὴν θεραπείαν τῶν τραυμάτων μας τούτων. Ναι! Ἀλλ' ἡμεῖς οὔτε λάζοι οὔτε μεμφίμοροι εἴμεθα, ἀλλ' ἀνθρώποι αἰσθανόμενοι, ἀνθρώποι ἀξιοκρίτωνος τύχης. Εἶναι πταίσμα νὰ λέγῃ τις ὅτι πταίει; Εἶναι πταίσμα νὰ θρηγῆ τις τὴν συμφορὰν του; Ἐχει ἄδικον ὁ Κυπριακὸς λαὸς βλέπων τὴν κατάστασιν τοῦ ἀβυθλομένην, βλέπων ὅτι Ἀγγίλλαι καὶ Τούρκαὶ συνώρσαν τρόπον οἷον πρὸς καταστροφὴν του, δεσμεύσασαι αὐτὸν διὰ τοῦ φόρου τῶν 92,000 λιπῶν, ἔχει ἄδικον λέγομεν νὰ θρηγῆ μεμρῶμενος τὴν κακθουλίαν τῆς Κυβερνήσεώς του; Οὐδὲν τῶν κυπριακῶν αἰτημάτων εἰσηκούσθη κατὰ τὰς προσδοκίας τοῦ λαοῦ, καὶ εἰς τοῦτο ἐναργῶς καὶ ἀριδῆλως καταφαίνεται ὅτι πταίει ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας, ἡ τιμωρὸς αὐτῆ Νέμεσις ἡμῶν. Ὁ ὑπουργὸς περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐν λόγω φόρου ἀπήντησεν ὅτι θεωρεῖ δύσκολον τὴν ἄρσιν τούτου, ἐνῷ ἦρκει μικρὰ τις θέλησις νὰ ἀπαλλάξῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου φόρου. Ἀλλὰ δὲ ἡμᾶς, ὡς φαίνεται, τοὺς Κυπρίους ἀπέθανεν ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ φιλανθρωπία.

Ὁ ὑπουργὸς ἐν τέλει λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος εἶνε διατεθειμένη νὰ ἐπιδώσῃ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐεξίαν τῶν Κυπρίων. Εὐκαταῖς θὰ ἦτο τοῦτο, ἀλλ' ἀλλ' ἄρα γε νὰ πιστεύσωμεν; Νομίζομεν ὅτι μὲ τοιαύτην ὑπόσχεσιν κατέλαβε τὴν Νήσον ἡ Ἀγγίλλαι, καὶ ἐνῷ ἤδη συμπληροῦνται δώδεκα ὄλα ἔτη, δὲν γνωρίζομεν ὅμως ποῦ ἔγκειται ἡ εὐδαιμονία καὶ εὐεξία. Ἄρα γε ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν αἰγίδα ἡμῶν διατελοῦντων, μᾶς περιέμενε αἴσιον καὶ αἰθρίον μέλλον; Ἰσως δὲν ἐνόησαν εἰσέτι οἱ ἀρχόντες μας, κατόπιν δὲ θὰ ἐνοήσωσι εἰς ποῖον τύχην κατέβησαν ἡμᾶς, καὶ τότε θὰ φρονίσωσι περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης μας. Ἀμριταλάντευόμεθα ὅμως νὰ πιστεύσωμεν τοῦτο, νῦν δὲ μάλιστα καθίσταται δῆλον ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν τῆς πρεσβείας μας ὅτι οὐδὲν θὰ πράξωσι ὑπὲρ ἡμῶν. Τρέφομεν δὲ ἐδραῖαν πεποιθήσιν ὅτι, ἐνῶσθ θὰ ἐξασκοῦσθ νὰ τελεῖται ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος, οὐδεμίαν ἐλπίδα βελτιώσεως, καὶ πᾶν περὶ Κύπρου ζήτημα θὰ εἶναι μετέωρον.

Τῆς καταστάσεως λοιπὸν ἡμῶν τοιαύτης οὔτης, καλεῖται πᾶς τις Ἀγγίλος νὰ εἴπῃ ἡμῖν ἔχομεν δίκαιον ἢ ὄχι; Τὸ δίκαιον εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν ἢ ὑπὲρ αὐτῶν; Ἄν ὑφνώωμεν φωνὴν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ἀδικουμένων πράττομεν σφάλμα τι ἢ ὄχι; Ἀπελπίς παρίσταται ἡ θέσις τῶν πραγμάτων ἐν Κύπρῳ, κατὰ μέγα δὲ μέρος συμβάλλεται εἰς τὴν ὀσμῆραι αὐξάνουσαν δεινότητα τῶν πραγμάτων τούτων ὁ ἐπαχθέστατος καὶ αἰσχρᾶς ἀδικίας ὄζων Τουρκικὸς φόρος. Ἀμέτρωτος βεβαρημένη εἶναι ἡ Κύπρος, ἡ δὲ τύχη αὐτῆς ἀξία πάσης συμπαθείας. Ἡ Ἀγγίλλαι ὀφείλει σπουδαίως νὰ μεριμνήσῃ καὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν λύσιν τοῦ Τουρκικοῦ φόρου, ἂν κηδῆται ἡμῶν. Ὁ λαὸς βαρυνθεὶς, στεγνὸς καὶ πίδεται ὑπὸ τὸ κράτος ἀμέτρου καὶ ἐπαχθοῦς φορολογίας, ἥς ἡ εἰσπραξις, ὡς γνωστὸν, γίνεται μὲ τὸν πλέον σκληρὸν τρόπον. Οἱ εἰσπρακτοὶ τῆς Κυβερνήσεως κατέστησαν τὸ φόβητρον ἡμῶν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποξενώμεθα τῶν κτημάτων μας πληρόντες τόκους ξένου δανείου, ἡγγυημένοι ὑπὸ τῆς Ἀγγίλλας. Δὲν εἴμεθα τόσον πλούσιοι. Τὸ δίκαιον συνηγορεῖ ὑπὲρ ἡμῶν διὰ καὶ ζητοῦμεν τὴν ἄρσιν ἢ μετατροπὴν τοῦ φόρου τούτου. Εἶναι φόρος ἀδικος, φόρος τραυματικῶν ἡμᾶς.

Ἐρρέτω λοιπὸν ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας, Ἐκ Πραξείου (Μεσαορίας). Κ.

Λύσις τοῦ 41 αἰνίγματος Κλ ἔ ω ν — λ ἔ ω ν.
Λυτῆρες Χρ. Σ. Χουρμουζίου, Νέεργος Παπαδόπουλος, Ν. Γ. Κάρταλις, Μιχ. Στ. Νικολαΐδου, Ἀριστ. Ν. Ζήνωνος.

ΑΙΝΙΓΜΑ 42ον.

Ἄν δὲν μὲ μεταχειρισθῆς ποτὲ δὲν ὀμιλεῖς,
καὶ μόνον διὰ νεύματος ἔμπορεῖς νὰ ἐκφρασθῆς.
Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς φίλε τότε θὰ ἰδῆς,
πῶς πᾶρυστα θὰ γίνω γυῶμη σου διαρκῆ.
(Ἐκ Ἀλφειῶκος Α. Η.)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Κρασί αἰ ποιότητος γρ.	200—230
δευτέρως ποιοτ.	170—190
» ζυμωμένα » »	150—160
ρική σούδα 10 βαθ. ἡ ὄκ. καρ.	60—62
σταφίδες βρασταί » » »	60
ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκος γρ.	116—120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ.	18—20
κρήνη » » »	8—10
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	86—87
τὸ χαλεπικὸν κινετρί.	

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μαρτίχην, ἐβγαλμένην ἀπὸ σταφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὶ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδελῶν καὶ καθαρῶν οἰνοπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μιχαηλίδην, ὅστις ἐβραβεύθη τόσας φορές διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἱκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθευτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦραντου ρόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλείῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ γανδρικῶς διαφόρων ποιότητων, σιγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ γάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὅλα εὐχαριστημένοι.

Ἐν τῇ ὁδῷ Ριχάρδου (ἐνταῦθα) πωλεῖται οἰκόπεδον ἔχον πλάτος ποδ. 78, καὶ βάθος 60, ἧτοι ἐμβαδὸν 4,680 πόδας τετραγωνικούς, καὶ συνορευόμενον ὑπὸ Χ. Ζαβροῦ, Ἀνδρέου Κτιστόου καὶ Πολ. Κ. Ἐλευθεριάδου. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χριστόδ. Σαββίδην.

Πωλεῖται ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν «Πλόνδελ», ἀντικρὺ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κ. Ἐλευθεριάδου οἰκία τοῦ κ. Χριστοδούλου Μυλοκόπου, ἐπὶ γηπέδου 150 ποδῶν μήκου, 45 πλάτους, ἔχουσα σύνορα δύο ὁδοῦ, ἀφ' ἑτέρου γῆν ὀρφανῶν Κεσόγλου καὶ ὀπισθεν κῆπον τοῦ Μοναστηρίου Χρυσοροιατίσης καὶ συνισαμένη ἐκ τεσσάρων καλῶν δωματίων, καὶ αὐλῆς μετὰ 30 περίπου δένδρων διαφόρων. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Χ. Μυλοκόπον.